

реніа слѣчайны, ако на она свѣтъ, спорядъ сѣгашното врема, които є толкосъ трѣдно, и тѣжко, є нищо, или вѣдѣщность? Кажи ми, коати є вѣрата, просвѣти ми тыа сѣмкніа, ако имашь сила.“

„Не са чѣда никакъ, отговори Олинтъ, чи си заблѣденъ тако, що си падналъ въ размышленіе. Близо до осемдесать години има сега, какъ чловѣкка немаше никакво оувѣреніе за Бога, нити за нѣком вѣрна и отрадена вѣдѣщность на дрѣга свѣтъ. Но сега са благовѣстиха дрѣги новы законе предъ сичките оныи, които иматъ оуши да чѣлтъ; єдно Нїко, єдинъ Олимеъ истинненъ са открь на сичките оныи, които иматъ очи да видатъ. но внимаи и слѣшай.“

Тѣка Олинтъ со сичката си добродѣтелъ като єдинъ чловѣкъ, кой є твърдѣ оувѣренъ на себе си; и пълнъ съ ревность за да просвѣти и да обзрне дрѣгите; излѣ въ оушите на Янекида обричаніа на Обѣщенното писаніе, приказа мѣ страданіа и чѣдката Христовы; сказыте мѣ течаха, като говорше; Послѣ дойде на славното вознесеніе на Опантеа, на пророчествата, на откровеніето (Апокалипсиса). Описа мѣ Нїкото, които є отрадено за благодѣтелныте чловѣцы, и мзките, които ща вѣдатъ наказаніе на Бѣззаконіето.